

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **F. Š.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2015, čj. DSH/5260/15, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 6. 2016, čj. 57 A 83/2015–101, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II.** Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek **ve výši 1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 2 týdnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Horažďovice ze dne 14. 1. 2015, čj. MH/00669/2015. Tím byly zamítnuty žádosti žalobce na přerušování řízení ze dne 9. 9. 2013, 25. 10. 2013, 4. 4. 2014 a 24. 11. 2014 podle § 64 odst. 2 správního řádu a současně zamítnuty námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a potvrzení provedení záznamu podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni. Ten rozsudkem ze dne 1. 6. 2016, čj. 57 A 83/2015–101, žalobu zamítl, neboť ji neshledal důvodnou.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku krajského soudu včas podanou kasační stížností, v níž uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Požadoval zrušit napadený rozsudek a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Součástí kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel jej zdůvodnil obavou o možný budoucí vznik nenapravitelné újmy jeho osobě. Újmu spatřuje stěžovatel v tom, že pokud pozbude řidičské oprávnění, hrozí mu ztráta zaměstnání, jelikož mobilita je nezbytným předpokladem pro jeho výkon. V případě ztráty zaměstnání, a tedy i všech příjmů, pro něj budou znamenat úkony spojené s navrácením řidičské oprávnění také nepřiměřenou finanční zátěž, tedy i nenapravitelnou finanční újmu. Podle stěžovatele nebude mít přiznání odkladného účinku vliv na práva třetích osob a ani nebude v rozporu s veřejným zájmem. Přestupky, na základě kterých dosáhl limitu 12 bodů v bodovém hodnocení,

spočívající v nepřipoutání se bezpečnostním pásem, nejsou dle jeho mínění nijak závažné a nelze v nich spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. Stěžovatel v tomto závěru odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, čj. 2 As 60/2008-103, ve kterém byla za jednu z funkcí sankce zákazu řízení motorových vozidel označena funkce obranná, a to ve vztahu k ostatním účastníkům silničního provozu.

[5] Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření uvedl, že ponechává rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti na Nejvyšším správním soudu. K věci samé doplnil, že své rozhodnutí považuje za správné a zákonné.

[6] Nejvyšší správní soud předně zdůrazňuje, že institut odkladného účinku se primárně vztahuje k žalobě jako prostředku ochrany veřejných subjektivních práv. Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Z uvedeného důvodu by měl být odkladný účinek vůči pravomocnému rozhodnutí přiznáván pouze v ojedinělých případech, pro něž zákonodárce užil slova o „nepoměrně větší újmě“. Jedná se o případy, v nichž nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Přiznáním odkladného účinku se totiž prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

[7] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014–58, dostupné na www.nssoud.cz). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[8] Pro posouzení, zda jsou splněny výše uvedené předpoklady, je třeba, aby stěžovatel dostatečně určitě tvrdil, jakou újmu pro něj právní následky rozhodnutí znamenají, ale též z jakých konkrétních okolností to dovozuje. Je také povinen prokázat, že újma vzniklá na jeho straně je nepoměrně větší, než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Ohledně naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku nese stěžovatel břemeno tvrzení a také břemeno důkazní.

[9] Uvedeným povinnostem však stěžovatel v posuzované věci nedostál. Konkrétně netvrdil, jaké je jeho současné zaměstnání a nemohl proto ani prokázat, že jej bez řidičského oprávnění nebude schopen řádně vykonávat. Obecné tvrzení stěžovatele, dle kterého k výkonu své práce používá motorové vozidlo, ještě nutně nevede k závěru o nezbytnosti a nenahraditelnosti potřeby motorového vozidla pro výkon této činnosti.

[10] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti také nestačí samotné tvrzení stěžovatele, že mu v opačném případě hrozí vznik nenapravitelné finanční újmy, pokud by usiloval o navrácení řidičského oprávnění. S ohledem na nedostatek tvrzení vztahujících se k samotnému druhu práce vykonávanému u současného zaměstnavatele a potřebě řidičského oprávnění pro jeho výkon, nelze mít za opodstatněné ani tvrzení stěžovatele o možném vzniku finanční újmy. Nezbytnost bezprostředního opětovného získání řidičského oprávnění po jeho ztrátě totiž pro nedostatek tvrzení stěžovatele nelze bez dalšího dovodit.

[11] Stěžovatel ani neprokázal, že by pro něj výkon napadeného rozhodnutí, tj. ztráta řidičského oprávnění, znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám. Obecné tvrzení stěžovatele, že přiznání odkladného účinku nebude mít vliv na práva třetích osob, nepostačuje k dostatečnému prokázání této skutečnosti.

[12] Stěžovateli se nepodařilo argumentačně podpořit ani tvrzení, že přiznání odkladného účinku neohrozí důležitý veřejný zájem, neboť přestupky, jimiž dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, nejsou nikterak závažné a spočívají v nepřipoutání se bezpečnostním pásem. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že závažnost přestupků nemá na posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku vliv. Významné je pouze to, zda případný odklad výkonu rozhodnutí je způsobilý ohrozit důležitý veřejný zájem. Tím je v daném případě nejen bezpečnost všech účastníků silničního provozu, včetně řidičů samotných, ale i stabilita právních vztahů opírající se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Ztráta řídičského oprávnění, jako právní důsledek dosažení bodového limitu v registru řidičů, přitom vedle funkce represivní a preventivní vůči samotnému stěžovateli plní i funkci obranou vůči ostatním účastníkům silničního provozu (viz stěžovatelem poukazované usnesení soudu ze dne 25. 9. 2008, čj. 2 As 60/2008-103). Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud nemá za splněnou ani podmínku, že přiznání odkladného účinku v daném případě neohrozí důležitý veřejný zájem.

[13] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že soudní řízení správní je ovládáno dispoziční zásadou. Je tedy výlučně věcí účastníka takového řízení, zde stěžovatele, aby dostatečně určitě tvrdil skutečnosti, které jsou významné pro posouzení jeho návrhu a k nim také označil důkazy, jimiž jeho tvrzení mohou být prokázána. Povinností soudu naopak není pasivitu stěžovatele doplňovat či nahrazovat a vyhledávat za něj skutečnosti, které by nasvědčovaly opodstatněnosti jeho návrhu.

[14] Nejvyšší správní soud proto ze všech shora uvedených důvodů podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. K tomu připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

[15] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč.

[16] Zákon soud zavazuje k bezodkladnému rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), tj. bez zbytečných průtahů spojených s předchozím výběrem soudního poplatku. Rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku je proto součástí rozhodnutí o tomto návrhu (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Nejvyšší správní soud proto výrokem II. tohoto usnesení stěžovateli uložil zaplacení předmětného soudního poplatku.

[17] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1080416616**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. srpna 2016

JUDr. Miloslav Výborný v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Jeřábková

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis .....

Místo pro nalepení kolkových známek: